

Πειραιώς Σεραφείμ: “Η αγνόησις της ανθρώπινης οντολογίας με την απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

• Του Μητροπολίτη Πειραιώς Σεραφείμ

Με βαθιά θλίψη για την δικανική κρίση της πλειοψηφίας της Ολομελείας του Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου της χώρας, του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ), με την υπ’ αριθμ. 392/2026 απόφασιν της, με την οποία έκρινε ότι η «αναγνώριση με τον Ν. 5089/2024, του δικαιώματος σύναψης πολιτικού γάμου σε πρόσωπα του ίδιου φύλου, καθώς επίσης του δικαιώματος έγγαμων ομόφυλων ζευγαριών προς υιοθεσία ανηλίκου δεν αντίκειται στη διάταξη του άρθρου 21 παρ. 1 του Συντάγματος περί προστασίας του γάμου, της οικογένειας, της μητρότητας και της παιδικής ηλικίας, ούτε δημιουργείται δυσμενής διάκριση εις βάρος των

παιδιών που θα υιοθετηθούν από έγγαμα ομόφυλα ζευγάρια σε σχέση με τα ανατρεφόμενα από δύο ετερόφυλους γονείς κατά παράβαση της συνταγματικής αρχής της ισότητας και της αρχής της προστασίας του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού», έχομε χρέος προς χάρη της Αληθείας και υπερασπιζόμενοι εκ καθήκοντος την ανθρώπινη φυσιολογία, οντολογία και ανθρωπολογία να καταδείξομε ότι η παραπάνω κρίσις είναι ανθρωπολογικώς έωλη και ανεπέρειστη και με εσφαλμένη νομική θεμελίωση.

Η εξόχως προβληματική απόφασις της πλειοψηφίας της Ολομελείας του ΣΤΕ στηρίζεται στην κρίση ότι «Οι θεσμοί του γάμου και της οικογένειας δεν παραμένουν στατικοί και αναλλοίωτοι στη διαδρομή του χρόνου, αλλά υπόκεινται σε εξέλιξη και αναπροσδιορισμούς. Η συνταγματική κατοχύρωση αυτών δεν κωλύει, συνεπώς, τον κοινό νομοθέτη να θεσπίζει τις κατά την κρίση του τροποποιήσεις των κανόνων που ρυθμίζουν την εν γένει λειτουργία τους, ο δε έλεγχος του ακυρωτικού δικαστή, ως έλεγχος ορίων, δεν εκτείνεται επί της ορθότητας των ουσιαστικών εκτιμήσεων των επιλογών του νομοθέτη, εφόσον, πάντως, ευρίσκονται εντός του πλαισίου, που θέτει το άρθρο 21 παρ. 1 του Συντάγματος, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με τις λοιπές συνταγματικές και υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεις και αρχές και σύμφωνα με το πνεύμα των εξελισσόμενων κοινωνικών συνθηκών», με την οποία δεν εκτιμάται ότι οι προϋποθέσεις του γάμου και της οικογενείας, ως ανθρωπίνων πράξεων και ενεργειών, είναι η ανθρώπινη μορφολογία, οντολογία και φυσιολογία. Δι' αυτό ο μέγας νομοδιδάσκαλος Μοδεστίνος διετύπωσε με διαχρονική αξία τον περιώνυμο ορισμό του γάμου, «γάμος έστι άνδρός και γυναικός συνάφεια και συγκλήρωσις τοῦ βίου παντός, θείου και ανθρωπίνου δικαίου κοινωνία». Ακριβώς εις αυτό συντρίβεται η αιτιολογία της αποφάσεως της πλειοψηφίας της Ολομελείας του ΣΤΕ, διότι εξισώνει κατά συνταγματικώς απαράδεκτον τρόπον την πραγματική ανθρώπινη γαμική σχέση άνδρός και γυναικός, που προβλέπεται και υποστηρίζεται από την ανθρώπινη μορφολογία, οντολογία και φυσιολογία με την εξωανθρώπινη και μη υποστηριζόμενη από την ανθρώπινη μορφολογία, οντολογία και φυσιολογία ομοφυλοφυλική συμβίωση, που αποτελεί προδήλως εκ της μορφολογίας της και της πρακτικής της ψυχοπαθολογική εκτροπή, διά την οποία θλιβόμεθα μεν δια τους ατυχείς συνανθρώπους μας, αλλά διαρρήδην αρνούμεθα να αποβαίνει και δήθεν «έννομο αγαθό».

Το Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο της χώρας όφειλε να υπερασπιστεί έναντι της οποιασδήποτε Woke ατζέντας και του οποιουδήποτε ρεύματος την πανανθρώπινη μορφολογία, οντολογία και φυσιολογία και ασφαλώς να προστατεύσει την διανοητική, πνευματική και ψυχολογική ανάπτυξη και εξέλιξη των παιδιών από την διαβίωσή τους σε συμβίωση ομοφυλοφίλων ατόμων, που δεν υποστηρίζεται ούτε

προβλέπεται από τη μορφολογία, οντολογία και φυσιολογία του ανθρωπίνου είδους, με τραγικές συνέπειες για τον ψυχισμό και τον αληθή ερωτισμό των νέων ανθρώπων.

Η τραγικότητα της αποφάσεως καταδεικνύεται και από την τραγική ιστορία των «Katy Faust, Dawn Stefanowicz, B.N. Klein, και Robert Oscar Lopez, που ανατράφηκαν από ομοφυλόφιλους γονείς, και οι οποίοι είχαν καταθέσει στο 5ο Εφετείο των ΗΠΑ αντιτιθέμενοι στη νομιμοποίηση του “γάμου” ανάμεσα στο ίδιο φύλο. Εξιστορώντας παιδικές αναμνήσεις των σπιτικών που δυσλειτουργούσαν εξ’ αιτίας των σεξουαλικών ορέξεων των γονιών τους».

Συγχαίροντες τις γενναίες και τους γενναίους Δικαστές της Ολομελείας του ΣΤΕ που μειοψήφισαν, προβάλλομεν την εξαίρετον γνώμη τους, η οποία είναι απολύτως τεκμηριωμένη νομικώς: «Οι διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 5089/2024, με το οποίο τροποποιείται το άρθρο 1350 ΑΚ, κατά το μέρος που προβλέπει τη δυνατότητα συνάψεως “γάμου” μεταξύ προσώπων του ίδιου φύλου, λαμβανομένου υπόψη: (α) ότι η κατά το Σύνταγμα έννοια του γάμου έχει στη χώρα μας δεδομένο ιστορικό, πολιτισμικό και νομικό περιεχόμενο [ως “γάμος” νοείται ο γάμος μεταξύ ετεροφύλων], (β) ότι ήδη παρείχετο επαρκής, ισοδύναμη με τον γάμο - και σύμφωνη με τις επιταγές των ανωτέρω συνταγματικών διατάξεων και των διατάξεων της Ε.Σ.Δ.Α. και του ΧΘΔΕΕ - προστασία των σταθερών συμβιώσεων ομοφύλων ζευγαριών μέσω του θεσπισθέντος συμφώνου συμβίωσης, και, συνεπώς, δεν υφίστατο υποχρέωση εκ των ως άνω διεθνών κειμένων προς θέσπιση της επίδικης ρύθμισης και (γ) ότι, ως εκ των ιδιαιτέρων χαρακτηριστικών του, συναπτομένων προς ηθικές, φυσιολογικές και δημογραφικές παραμέτρους, ο κατά το άρθρο 21 παρ. 1 του Συντάγματος προστατευόμενος γάμος (μεταξύ ετεροφύλων) δεν τελεί υπό τις αυτές συνθήκες με τις ως άνω σταθερές και πραγματικές συμβιώσεις ομοφύλων, και, συνεπώς, ανακύπτει ζήτημα παραβιάσεως της αρχής της ισότητας εκ της ομοίας νομικής μεταχειρίσεως των δύο αυτών καταστάσεων, αντίκεινται προς το άρθρο 21 παρ. 1 και 4 παρ. 1 του Συντάγματος. Περαιτέρω, οι σχετικές με την υιοθεσία αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται με γνώμονα αποκλειστικά το συμφέρον του παιδιού. Εν προκειμένω δεν προκύπτει ότι έχουν ληφθεί υπόψη από τον νομοθέτη ειδικές και εμπεριστατωμένες μελέτες, εκτεινόμενες σε βάθος χρόνου, από τις οποίες να προκύπτει η μακροπρόθεσμη επίδραση στη διανοητική, ψυχολογική και κοινωνική ανάπτυξη και εξέλιξη των παιδιών, από τη διαβίωση σε οικογένεια ομοφύλων ατόμων και, κατά συνέπεια, η ασφαλής ανάπτυξή τους στο πλαίσιο αυτό. Ως εκ τούτου, η κατά τα ανωτέρω συναγομένη από το άρθρο 12 παρ. 1 δεύτερο εδάφιο του Ν. 5089/2024 αναγνώριση της δυνατότητας υιοθεσίας και εν γένει αποκτήσεως κοινού τέκνου στο πλαίσιο των κατά τις διατάξεις του άρθρου 3 του επίδικου νόμου ενώσεων ομοφύλων προσώπων, δεν τελεί, κατά την ίδια γνώμη, σε αρμονία με τις διατάξεις των

άρθρων 2 παρ. 1, 5 παρ. 1, 9 παρ. 1, 21 παρ. 1 του Συντάγματος, 8 της Ε.Σ.Δ.Α., της Διεθνούς Συμβάσεως για τα Δικαιώματα του παιδιού και της Συμβάσεως της Χάγης για τις διακρατικές υιοθεσίες».